

111

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 marca 1972 r.

w sprawie przystąpienia Tonga do Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej, sporządzonej w Montreux dnia 12 listopada 1965 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 1 ust. 2 lit. c) Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej, sporządzonej w Montreux dnia 12 listopada 1965 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 15, poz. 108), Tonga złożyło dnia 7 stycznia

1972 r. Sekretarzowi Generalnemu Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego dokument przystąpienia do tej konwencji i w dniu tym konwencja ta weszła w życie w stosunku do Tonga.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

112

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 marca 1972 r.

w sprawie przystąpienia Belgii do Konwencji o morzu pełnym, sporządzonej w Genewie dnia 29 kwietnia 1958 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 33 Konwencji o morzu pełnym, sporządzonej w Genewie dnia 29 kwietnia 1958 r. (Dz. U. z 1963 r. Nr 33, poz. 187), złożony został dnia 6 stycznia 1972 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokument przy-

stąpienia Belgii do tej konwencji.

Zgodnie z artykułem 34 ustęp 1 wymienionej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Belgii dnia 5 lutego 1972 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

113

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 marca 1972 r.

w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 7 marca 1966 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 17 ustęp 2 lub artykułem 18 ustęp 2 Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 7 marca 1966 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 25, poz. 187), następujące państwa złożyły Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych swoje dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia do tej konwencji w niżej podanych terminach:

Liban dnia 12 listopada 1971 r.

z zastrzeżeniem, że Republika Libanu nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 22 Konwencji, w myśl którego jakkolwiek spór między dwoma lub więcej Państwami-Stronami Konwencji, dotyczący interpretacji lub stosowania Konwencji, ma być przekazany — na wniosek którejkolwiek ze stron w sporze — do rozstrzygnięcia Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości, i oświadczają, że na przekazanie sporu do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości konieczna jest w każdym poszczególnym przypadku zgoda wszystkich stron w sporze;

Szwecja dnia 6 grudnia 1971 r.

z następującym oświadczeniem Ministra Spraw Zagranicznych tego państwa: „Mam zaszczyt oświadczyć w imieniu Szwecji, zgodnie z artykułem 14 Konwencji, że Szwecja uznaje kompetencję Komitetu do Spraw Likwidacji Dyskryminacji Rasowej do przyjmowania i rozpatrywania skarg osób lub grup osób podlegających jurysdykcji Szwecji, stwierdzających, że są ofiarami narusze-

nia przez Szwecję któregośkolwiek z praw wymienionych w tej Konwencji, z zastrzeżeniem, że Komitet nie będzie rozpatrywał skarg osób lub grup osób, o ile nie upewni się, że ta sama sprawa nie jest ani nie była rozpatrywana na podstawie innej procedury dotyczącej międzynarodowych badań lub rozstrzygania spraw.”;

Dania dnia 9 grudnia 1971 r.

z zastrzeżeniem, że krajowy rząd Wyspy Owczej nie zatwierdził jeszcze ustawodawstwa wydanego dla wykonania Konwencji w innych częściach Danii;

Holandia dnia 10 grudnia 1971 r.

z następującym oświadczeniem Ministra Spraw Zagranicznych tego państwa: „Oświadczam, że zgodnie z artykułem 14 ustęp 1 Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej, zawartej w Nowym Jorku dnia 7 marca 1966 roku, Królestwo Holandii uznaje w stosunku do Królestwa w Europie, Surinamu i Antyli Holenderskich kompetencję Komitetu do Spraw Likwidacji Dyskryminacji Rasowej do przyjmowania i rozpatrywania skarg osób lub grup osób podlegających jego jurysdykcji, stwierdzających, że są ofiarami naruszenia przez Królestwo Holandii któregośkolwiek z praw wymienionych w tej Konwencji.”

Zgodnie z artykułem 19 ustęp 2 konwencji weszła ona w życie w stosunku do Libanu dnia 12 grudnia 1971 r., Szwecji — dnia 5 stycznia 1972 r., Danii — dnia 8 stycznia 1972 r. i Holandii — dnia 9 stycznia 1972 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.